

**BERICHT AAN: ALLE RAADSLEDEN VAN DE GEMEENTE STICHTSE VECHT
GRIFFIE GEMEENTE STICHTSE VECHT (TE BEHANDELEN ALS INGEKOMEN STUK)
COLLEGE B&W GEMEENTE STICHTSE VECHT**

CC: GEDEPUTEERDE STATEN VAN DE PROVINCIE UTRECHT

BIJLAGE: 'OMSCHRIJVING PROBLEMATIEK' EN '(KORTE) JURIDISCHE ONDERBOUWING'

Loenen aan de Vecht, 5 februari 2014

Geacht College, leden van de Raad, andere belanghebbenden,

In vervolg van ons ingekomen stukken van 1, 21 en 22 januari j.l. inzake de bouw van een bedrijfshal aan de Slootdijk 4 en speciaal de referentie naar 'verdere informatie' inzake dit dossier moge het volgende dienen.

De communicatie tot zover in de 'ingekomen stukken' betrof slechts twee specifieke zaken:

- Inleiding in de problematiek van de Slootdijk 4(a);
- Vaststelling positie College specifiek omtrent het onderwerp 'mis-informereren van de Raad' uit monde van (onjuist geïnformeerde) wethouders.

De verregaande autonomie van het ambtelijke apparaat die hieraan ten grondslag ligt en het (structureel) mis communiceren met burgers die geheel terecht hun belangen verdedigen zijn afgeleiden daarvan.

Het had tot doel duidelijk te maken waar dit College en haar ambtelijke apparaat staan. Dat is inmiddels wel duidelijk denken wij. Bijgaande zal e.e.a. echter nog eens herbevestigen.

Ter voorbereiding op de komende Raadsvergadering van 11 februari, waarbij wij als omwonenden in een 'met de Raad aan tafel' zetting dit dossier verder onder uw aandacht mogen brengen, doen wij u bijgaande informatie toekomen. Dit zijn specifiek:

- Dit 'Algemeen Resumé' waarin de problematiek geschetst wordt;
- Uitdieping in verhalende trant voor de dieper geïnteresseerden, zowel generalisten én specialisten;
- Korte juridische onderbouwing voor de specialisten en geïnteresseerde generalisten.

Hetgeen deze onderbouwing vooral tracht aan te tonen is de consistentie waarmee door de betrokkenen (bewust, want constant corrigerend) fout op fout gestapeld wordt, het 'recht' in al de mogelijke vormen uit zijn voegen wordt gerukt om wat 'krom' is toch recht te laten lijken. Er is daardoor uiteindelijk een onhoudbare situatie ontstaan waar slechts door kunstgrepen toe te passen iets dat om te beginnen nooit gestart had mogen worden gebouwd toch is opgericht; de uitspraken van de rechters spreken boekdelen over deze gang van zaken.

Het gevolg van de huidige gerechtelijke uitspraken is, dat:

- De oude loods illegaal is verklaard waardoor de toenmalige maten niet hergebruikt mogen worden in de nieuwe loods en er dus terug gevallen moet worden op de Bestemmingsplan maten;
- De nieuwe loods volgens de verkeerde procedure tot stand is gekomen;
- Deze loods (daardoor) niet aan de vigerende wetgeving (waaronder BOR, WABO, Bestemmingsplan, maar ook Bouwbesluit en Bouwverordeningen) voldoet;
- De loods verder door middel van 'valsheid in geschrifte' van de Vergunninghouder en daarna met medeweten van de betrokken ambtelijke organisatie en dus met oogluikende goedkeuring van dit College ten onrechte tot stand is gekomen;
- De aangevraagde- en uiteindelijk afgegeven- bouw vergunning aan alle kanten is overtreden;
- Er een situatie ontstaan is die uiteindelijk neer zal komen op 'gedogen' van een wederrechtelijk tot stand gekomen bouwwerk, of het handhaven tegen de loods, waarbij in het eerste geval buiten de wet ook de belangen van de omgeving, de omwonenden, het buurtschap en het Buitengebied in het algemeen met voeten getreden zullen worden.

Het is hierbij van belang om twee zaken goed voor ogen te houden en klinisch toe te passen:

- De vergunninghouder heeft vrijwillig gekozen voor het doorzetten van de bouw ondanks de specifiek verwoorde waarschuwing in de uitspraak van de Raad van State van 13 februari 2013 in dit dossier waar zulk gedrag (= het doorgaan met bouwen) betiteld is als geheel 'op eigen risico'. Dientengevolge kunnen verzachtende omstandigheden als (maar niet beperkt tot) 'kapitaal vernietiging' alsook 'verlies van arbeidsplaatsen' géén grond zijn tot gedogen of zelfs ingeven met projectbesluiten in dit dossier;
- Dat er blijkbaar strategisch geanticipeerd is op de huidige bestuurlijke lus om alle 'fouten' achteraf te kunnen corrigeren;
- Het gebied viel onder de oude (en voor de originele aanvraag van toepassing zijnde) Welstandsnota en gebiedscriteria die 'conserverend van aard' was. Een nieuwe aanvraag zal getoetst moeten worden aan de nieuwe Welstandsnota van dit gebied dat zo mogelijk nog conserverender geworden is.

Dat de omwonenden door deze gang van zaken volledig overvallen zijn en in ernstige mate in hun belangen zijn, en worden, geschaad is overduidelijk, door ons in de processen van te voren aangetoond en inmiddels empirisch vast gesteld.

Als laatste punt moet ons als omwonenden van het hart dat wij ten zeerste geschrokken zijn van de instelling van de betrokken ambtelijke afdelingen, opnieuw oogluikend toegestaan door dit College. Dit feit culmineert in de tijdens de discussie van 15 januari j.l. gedane uitspraak door de betrokken ambtenaar die de tekeningen stempelt (en daarmee officieel aan het besluit tot het geven van een omgevingsvergunning hangt) "dat er in Nederland geen bouwwerk gebouwd wordt dat voldoet aan het Bouwbesluit en/of Bestemmingsplan". Het lijkt ons dat dit de wortel is van het geschetste kwaad: als er blind gestempeld wordt (zoals in dit dossier aan de orde van de dag bleek) dan is deze uitspraak een 'self fulfilling prophecy'. M.a.w., dit is een zichzelf onderhoudende vicieuze cirkel die met spoed, en in het belang van burger en gemeente, doorbroken moet worden met de daarvoor bestemde WABO regelgeving ART 5.19 die specifiek gaat over bouwen in afwijking met vergunningen.

Ons doel daarom is deze situatie te doorbreken, recht te (laten) doen en de gedane overtredingen te corrigeren. Dit kan bereikt worden door o.a.:

- Beslissingsbevoegdheid bij de ambtelijke organisatie en het College weg te halen en aan de Raad te laten zodat u zelf als Raad direct controle uitoefent op beslissingen (in het algemeen of dit dossier in het bijzonder);

- Dit kan simpelweg door via een motie óf de mandaat-beslissing van 22 november 2011 in het geheel te herroepen óf onder deze mandaat-beslissing regels II-c en III-d van toepassing te verklaren op dit dossier;
- Daarop te besluiten om de vraag van de Raad van State of de gemeente dit gebouw nog wel wil toestaan negatief te beantwoorden en het college te instrueren dit door te geven aan de Raad van State in antwoord op de door haar ingestelde 'bestuurlijke lus';
- De uitspraak van de Raad van State af te wachten in reactie van het Raadsadvies;
- Een geheel nieuwe bouwaanvraag af te wachten na vernietiging van de huidige vergunning op basis van de juiste toepassing van vigerende regelgeving.

Wij als omwonenden hebben het 'zware werk' verricht om zover te komen dat deze dwaling ten goede gekeerd kan worden. Daartoe hebben wij ons recht moeten halen en hebben keer op keer (bezwaar procedures, gerechtelijke procedures en nu bij de Raad van State) het gelijk aan onze kant gekregen. De fundamentele beslissing die nu voor ligt is of deze buitenrechtelijke situatie doorgang moet worden gelaten of een halt wordt toe geroepen. Wij hebben onze burgerplicht inmiddels meer dan gedaan, het is nu aan u, als het de burgers vertegenwoordigende (en door hen gekozen) orgaan om corrigerend op te treden. Wij kunnen dat persoonlijk niet doen, u zult ons hierin moeten vertegenwoordigen.

Uiteraard zijn wij ten zeerste bereid u hierover verder in te lichten; het dossier kent voldoende aangrijpingspunten voor een lange en diepgaande uiteenzetting.

Hoogachtend,

ing. Hendrik Land
Kerklaan34
3632 AL Loenen aan de Vecht

Mede namens de procederende omwonenden.

P.S.: Buiten de bijgevoegde tekst is er een groot 'elektronisch' document (PDF format) beschikbaar van 58 Mb waar aan de hand van een begeleidende tekst verwezen wordt naar de daarbij gevoegde documenten die de stellingen en punten onderbouwen. Uiteraard kunnen wij dit document aan de geïnteresseerde(n) (fracties) beschikbaar stellen.

OMSCHRIJVING PROBLEMATIEK

SLOOTDIJK 4(a)

BUURTSCHAP KERKLAAN

LOENEN AAN DE VECHT

HET ONDERWERP:

Het betreft hier de verlening van een omgevings-vergunning voor de renovatie van een loods op de Slootdijk 4(a). Daarna wordt de 'huidige toestand' geschetst en volgen enige 'sfeer bepalende zaken' en 'randverschijnselen' die hier zijdelings of zelfs direct mee te maken hebben.

Hierbij is het van belang te begrijpen dat schrijver dezes (woonachtig op de Kerklaan 34) als gemachtigde en woordvoerder optreedt namens een groep omwonenden en direct getroffen, namelijk de bewoners van de adressen Kerklaan 34, Kerklaan 36 en Kerklaan 40. Origineel hoorden daar de bewoners van Kerklaan 16, Kerklaan 32 en Kerklaan 38 ook nog bij. Door een fout van de gemeente en de Bezwaarcie zijn deze laatsten uit de procedure gewipt: hun namen stonden niet bij de adressen en handtekeningen. Gemeente en Bezwaarcie hadden moeten wijzen op onvolkomenheden in onze documenten. De bezwaarden hadden daarop de kans moeten krijgen om het gebrek te corrigeren binnen een bepaalde termijn. Doordat dit niet is gedaan zijn deze bewoners niet ontvankelijk verklaard. Nadat wij dit later hadden aangegeven is de procedure bij de gemeente en/of Bewaarcie inmiddels veranderd.

DE LOODS:

Betreffende de loods zijn er de volgende zaken te melden:

- De voorgeschiedenis van de bouw en uitbouw van deze loods besparen wij u, maar door de uitspraak van de Raad van State is thans bevestigd dat de loods illegaal was. Het gemeentelijke besluit proces in 1991 voor de laatste uitbouw is verder een schoolvoorbeeld van een volledig partij geworden overheid met eigen belangen om dit doorgang te laten vinden;
- De eerste aanvraag van de loods in april 2011 betreft een 'renovatie' van de loods van 1 verdieping hoog tot een opgeblazen glazen gebouw van twee verdiepingen hoog op 50 cm van onze achtertuinen. Wat blijkbaar niemand ziet, niet de gemeente en ook niet de Welstand, is o.a. dat er een luifel aan het gebouw zit van ruim 1.5 meter die dus ruim 1 meter over onze grond zou uitsteken. Ook ziet niemand dat de loods 6 meter is terwijl het bestemmingsplan 5 meter toestaat, dat de oude loods 5,89 hoog is en daardoor illegaal (omdat de bouwtekening 5,78 toestaat), dat het achterste deel 2,80 meter hoog had mogen zijn, 3,40 was en ook 6,00 meter zou worden, etc.. Ondanks dit alles, een mooie stempel erop van de gemeente en een schitterend rapport van de Welstandscommissie die dit passend vindt;

- Omwonenden gaan in bezwaar, en de bezwaar commissie geeft omwonende gelijk. Een nieuwe beslissing op bezwaar volgt. De nieuwe tekeningen kloppen nu helemaal niet meer, de kompas roos wijst een geheel andere kant op, de loods staat in het overzicht nu zelf 4 meter op grond van de burens (alhoewel de luifels nu gelukkig weg zijn) , de parkeer plaatsen op de straat van de Kerklaan zelf en de hoogte van het gebouw is nog steeds illegaal 5.90 (regel 23 staat maten toe die groter zo dan het bestemmingsplan toe als een bestaand gebouw dat al heeft én dat gebouw volgens de woningwet tot stand is gekomen, dat laatste is hier niet het geval). Ondanks dit alles: opnieuw goedkeuring van de Welstand en nieuwe stempels van de behandelend ambtenaar namens de gemeente;

*Welstand:
"de donkere kleurstelling.."*

zonweerkaatsing gezien vanaf de N201

- Het is hier goed te melden dat de Welstand 'zich de donker kleurstelling goed kan voorstellen' en dat het gebouw door de gebruikte materialen een goede agrarische uitstraling heeft'. Een treffende omschrijving van het gebouw in de bijgevoegde foto's. Bezie hierbij de lichte uitstraling alleen al van het dak, zonder zonneshijn.

- Omwonenden gaan in beroep. De rechtbank besluit in de tussenuitspraak dat de loods inderdaad illegaal is, de tekeningen zo nooit aan het besluit van de gemeente ten grondslag hadden mogen worden gelegd en geeft de gemeente door middel van een 'bestuurlijke lus' de gebreken te laten corrigeren. De vergunninghouder gaat echter tegen deze tussenuitspraak in beroep (alhoewel dat niet kan) en vraagt om deze kennelijke mislag te corrigeren door de uitspraak te vernietigen. Daartoe levert de gemeente een document waaruit zou moeten blijken dat de hoogte door middel van 'geknutsel' wel 6 meter was en de geplande 5.90 dus wel zou mogen;
- De rechter besluit daarop de bestuurlijke lus te beëindigen en via een einduitspraak de eerdere tussenuitspraak te bevestigen: loods illegaal te hoog en het besluit van gemeente

wordt vernietigd. De vergunninghouder had nog aangevoerd dat de nieuwe spanten reeds gefabriceerd waren en dat aanpassing van de hoogte zeer veel geld zou kosten;

- De vergunninghouder gaat eind november 2012 in hoger beroep tegen deze uitspraak;
- Inmiddels is de sloop van de loods begonnen en blijkt dat de complete loods gesloopt wordt en de oude spanten op een gegeven moment ook verdwijnen. Geen renovatie meer maar nieuwbouw en die was niet vergund noch aangevraagd. De gemeente stelt daarop dat het toch renovatie betreft en de oude spanten dienen dus terug te keren;
- De vergunninghouder dient nieuwe tekeningen in, nu 5,5 meter hoog (bestemmingsplan plus 10%), en de oude spanten keren virtueel op tekening terug. De gemeente neemt opnieuw een beslissing op bezwaar op 4 december 2012 en stemt toe met de bouw van de loods. Ze vergeet daarbij o.a. dat er geen gebruik meer gemaakt kan worden van regel 23 omdat de afstand van de erfgrans tot de bestemmingsplanafstand naar 3 meter zou moeten worden terug gebracht i.p.v. de geplande 50 cm;
- Omwonenden gaan om een verscheidenheid aan redenen op 8 januari 2013 in beroep tegen deze nieuwe beslissing. Doordat de vergunninghouder reeds hoger beroep heeft aangetekend komt ons beroep ook terecht bij de Raad van State;
- De vergunninghouder begint midden januari met bouwen, de omwonenden vragen een 'voorlopige voorziening' aan. Omwonenden vragen ook handhaving aan bij de gemeente omdat o.a. er compleet nieuwe spanten gebruikt worden. De gemeente handhaaft, de vergunninghouder voert daarbij bewijs aan dat de oude spanten wel degelijk terug keren en onderbouwt dat met constructie tekeningen. De voorlopige voorziening wordt de omwonenden midden februari niet gegund, echter de Raad van State meldt daarbij ook dat de vergunninghouder dat als hij bouwt, hij dat doet op eigen risico zolang de vergunning in rechte nog niet vast staat;
- Tweede helft februari wordt de handhaving ingetrokken en wordt er weer begonnen met bouwen. Het wordt snel duidelijk dat de constructie tekeningen aangeven dat de oude spanten op een dusdanige manier verwerkt zijn dat dat helemaal niet kan. Daarop wordt de gemeente gewezen (er stond alweer een stempel op die nieuwe tekeningen) en onmiddellijk daarna worden nieuwe tekeningen ingediend waaruit blijkt dat het nog steeds niet kan. Ondertussen wordt er vrolijk door gebouwd en wordt er geen grammetje oud spant verwerkt. Uiteindelijk wordt er opnieuw een constructie tekening ingediend waarin de oude spanten in stukken verwerkt lijken te zijn. Er is inmiddels echter niets veranderd aan de constructie zelf die reeds staat ondanks de constant veranderende constructie tekeningen. Volgens welke tekening wordt er eigenlijk gebouwd...;
- Inmiddels merken de omwonenden op dat de spanten dusdanig nieuw zijn dat die nooit de oude spanten zou kunnen bevatten. De gemeente bevestigt dat 'de spanten inderdaad wonderbaarlijk goed gereviseerd zijn' en is daar vol lof over.... Een nadere inspectie van de spanten door omwonenden levert vele merktekens op die nader gerechercheerd werden en uiteindelijk op staal wijzen afkomstig uit Duitsland van een fabriek die qua naam pas bestaat sinds juli 1992 (en de oude spanten waren hoofdzakelijk van 1978 en een deel van 1991). De merktekens werden echter pas in het staal gestanst sinds 2007. Dus konden dit nooit de oude spanten zijn. Ook werd nog het bericht van de advocaat van de vergunninghouder boven water gehaald waarin hij in oktober 2012 bevestigde dat 'de nieuwe spanten reeds gereed waren' terwijl de oude loods er toen nog stond en pas twee maanden later zou worden afgebroken. Hoe konden deze oude

spanten die nog in de loods zaten nu verwerkt zijn in de nieuwe spanten die toen al klaar waren....;

- Deze informatie werd, inmiddels geleerd hebbend dat al onze opmerkingen geen actie van de gemeente tot gevolg hadden maar slechts correcties van de vergunninghouder, nog enige tijd onder de pet gehouden totdat metingen onzerzijds duidelijk maakte dat ook deze nieuwe loods te hoog zou worden. i.p.v. 5.5 meter hadden wij 5,67 gemeten, hetgeen overeen kwam met het gebruik van de nieuwe hoofdspanten die blijkbaar al gefabriceerd waren in oktober 2012. Dit betekent dus dat willens en wetens de tekeningen die ingediend zijn en als basis dienst deden voor de beslissing van de gemeente van 4 december 2012, waarop dit gebouw nu werd gebouwd, gebruik heeft gemaakt van bewust falsificeerde gegevens;
- Begin april worden de handhavings-ambtenaren door de omwonenden per mobiele telefoon naar de merktekens geleid en bevestigen zij per SMS deze gezien te hebben en op de foto gezet te hebben. De gemeente, zo hebben omwonenden inmiddels vast gesteld, meldt inmiddels aan de vergunninghouder dat omwonenden nu toch wel bewezen hadden dat nergens oude spanten gebruikt werden. De gemeente vraagt daarop wat de vergunninghouder daar tegen in wil brengen, zodat de gemeente kon beslissen hoe het daar tegenover zou staan;
- De vergunninghouder indiceert een verzoek te gaan doen voor een correctieve aanpassing in de vergunning zonder oude spanten. Men heeft inmiddels bekend dat de oude spanten niet terug zullen keren;
- Eind april wordt door de gemeente echter gemeld dat het niet gebruiken van oude spanten geen probleem (meer) is...;
- Half mei melden omwonenden de illegale hoogte. De gemeente gaat inmeten en merkt op dat metingen uitwijzen dat de hoogte boven de betonvloer dat de nok slechts een paar centimeter te hoog blijkt te zijn, gezien de maat van het gebouw binnen de perken vindt men. Hier gaat men echter voorbij aan de bevoegdheid die men heeft om MAXIMAAL 10% te kunnen vergunnen;
- Daarop melden omwonenden dat vergunninghouder inmiddels 11 cm isolatie en beton op de oude betonvloer (= het vast gelegde peil) gegoten heeft hetgeen de vergunninghouder ontkent had. Omdat dat fotografisch bewezen kan worden gaat de gemeente opnieuw inmeten en moet bevestigen dat omwonenden weer gelijk hebben. Het gebouw is 17 cm te hoog;
- De gemeente vraagt de vergunninghouder om een zienswijze maar besluit wegens de inmiddels bewezen totale tekeningen-puinhoop op 28 juni de vergunninghouder een ultimatum te zenden: nieuwe kloppende tekening binnen 2 weken anders intrekken vergunning. Deze periode loopt af op 12 juli wanneer inderdaad tekeningen worden ingediend waarvan de advocaat van vergunninghouder in het begeleidende schrijven zegt dat ze kloppen, na gekeken en gecontroleerd door iedereen;
- Omwonenden kunnen op 17 juli de tekeningen inzien en er blijkt weer veel niet te kloppen. Omwonenden prepareren een document met de fouten. Dit (dikke) document wordt 29 juli opgestuurd aan de handhavings-ambtenaren omdat zij de dag daarna opnieuw zouden gaan inmeten. Intussen is de twee weken termijn al lang verlopen;
- Intussen is de vergunninghouder hard bezig de grond om de loods na gereed melding (op 23 juli) nog eens extra 17 cm op te hogen en tot parkeerplaats te verharderen. Dit is respectievelijk, en/of agrarische grond, en/of waterkering gebied, en/of archeologisch hoog waarschijnlijkheids-gebied, en/of tuin, waarbij één of meerdere van deze punten met elkaar samen vallen en bij elk of er niet

verhard mag worden, of niet verhoogd, of beiden, of niet bij oppervlakten groter dan 100 m². De gemeente ziet dit niet tijdens de inspecties, alhoewel er ook nog eens 130 m² agrarische grond bij zit dat tot een ander bestemmingsplan hoort. Wij moeten dit melden, er is daar dan ook geen vergunning voor aangevraagd. Die procedure loopt overigens nu pas (= te laat, het gebouw is al maanden gereed gemeld en in gebruik);

- Er komt echter maar geen beslissing, uit later dossier onderzoek en specifiek opvragen van documenten die ons initieel worden onthouden blijkt dat op 15 augustus (ruim een maand na het aflopen van de termijn) ons 'correctie-document' quote-unquote door gestuurd te zijn naar de vergunninghouder. De vergunninghouder, blijkt uit de datering van de tekeningen, is daarop op 16 augustus begonnen met het maken van nieuwe tekeningen, die op 19 en 21 augustus elektronisch worden ingediend bij het omgevings-loket. De tekeningen die 12 juli zijn ingediend blijken niet meer te bestaan terwijl die onterecht wel deel uit maken van het pakket dat aan de Raad van State is gestuurd. De uitleg van de gemeente is dat die tekeningen niet op de goede manier zijn ingediend, die van 19 en 21 augustus wel en dat zijn de tekeningen die dus gelden;
- Bij het officieel door de gemeente (opnieuw en opnieuw) inmeten blijken eerst op 22 augustus de grond hoogtes nog niet genoeg, en op 26 augustus wordt er verder opgehoogd. Nu tot de hoogte die 7 mm speling geeft. De ophogingen zijn echter illegaal aangebracht dus mag de nokhoogte niet tot die niveaus gemeten worden en dus is de loods officieel illegaal te hoog;
- Desondanks wordt er alleen op het gebruik als parkeer plaats gehandhaafd en wordt er een hoek dat ongeveer overeenkomt met de ingepikte agrarische grond afgezet. Het mag blijkbaar verhard blijven (bestemmingsplan staat 50 m² toe, geen 130 m²). Dit even in vergelijking met het handhavingstraject dat is ingezet tegen de woordvoerder over het vervangen van een erfafscheiding en een houthokje, onder het BOR vergunningsvrij, op een stukje agrarische grond dat overgangsrechtelijk als tuin geaccepteerd is;
- Na de zitting van de Raad van State worden omwonenden uitgenodigd voor een gesprek met de wethouder. De omwonenden hebben daar twijfels over, zien het nut niet voordat de uitspraak er is en reageren dat ze dit in beraad houden. Intussen is de afspraak door de behandelend ambtenaar gemaakt, waarbij deze ambtenaar in zijn schrijven verkondigd dat de afzegging niet geaccepteerd wordt via de woordvoerder maar dat de omwonenden elk apart bij het secretariaat de afzegging zouden moeten indienen. Daarop hebben omwonenden een bericht terug gestuurd via de woordvoerder dat ze niet gediend waren van inmenging in de manier waarop de omwonenden zouden communiceren. De dag erna is het gesprek met de wethouder na onderling overleg door de woordvoerder bij de betreffende ambtenaar afgezegd.

HUIDIGE SITUATIE:

Intussen loopt er nog een aantal handhavingstrajecten, waarvan er één inmiddels is toegewezen, maar ook gelijk weer afgewezen. Als omwonenden hebben wij inmiddels beroep aangetekend bij de rechtbank tegen deze beslissing.

De uitspraak van de Raad van State van 27 november (201211044/1/A1) bestaat uit twee delen. Het hoger beroep van de vergunninghouder is afgewezen waardoor de uitspraak van de rechtbank nu definitief geworden is: o.a. de oude loods was illegaal. Het beroep van de omwonenden is in een tussenuitspraak opnieuw toegekend (dit is de derde maal na de Bezwaarcie, twee zittingen bij de rechtbank en nu twee zittingen bij de RvS). De gemeente heeft als opdracht gekregen te bepalen of zij alsnog toestemt met een gebouw dat niet conform het bestemmingsplan en andere van toepassing zijnde wetgeving is opgericht alsnog kan worden vergund.

Inmiddels heeft de Bezwaarcie opnieuw een advies gegeven in deze zaak waarin het 'tussenlid' (verbinding tussen loods Slootdijk 4(a) en oude school gebouw Kerklaan 44) niet vergunningsvrij wordt verklaard. Dus óók illegaal. De gemeente moet daar nog over beslissen.

Omwonenden zijn inmiddels ook in bezwaar gegaan tegen het niet handhaven op de wateroverlast; de gemeente vond dat niet op haar weg liggen.

Daarbij komt dat gedurende het overleg tussen omwonenden en betrokken wethouders en top-ambtenaren op 15 januari j.l. er een aantal bijzondere bekentenissen zijn gedaan van gemeentezijde die zwaarwegende gevolgen (moeten) hebben. Hieronder de letterlijke quotes uit het besprekings-verslag die niets aan duidelijkheid te wensen overlaten:

- Hoofd Afdeling Veiligheid, Vergunning en Handhaving "wil wel ruiterlijk bekennen dat er fouten zijn gemaakt";
- Hoofd Afdeling Veiligheid, vergunningen en Handhaving vindt "dat het eigenlijk beter was geweest dat er een hele nieuwe vergunning was aangevraagd";
- Teamleider Vergunningen meldt dat er "in Nederland wordt geen enkel bouwwerk conform de verleende vergunning en bouwbesluit gebouwd";
- De betrokken wethouder meldt vervolgens als eind conclusie dat "de gemeente brengt het dossier op orde, zal de processen verduidelijken en de informatievoorziening verbeteren". Deze conclusie wordt bevestigd in RIB 4.

RANDZAKEN EN OMSTANDIGHEDEN:

- Wij doen eind 2012 een WOB verzoek om data boven water te krijgen over wat hier nu precies speelt. Wij doen dit via een 'contact formulier' via het internet omdat de gemeentelijke website dit specifiek aangeeft en een WOB verzoek in principe zelfs mondeling gegeven kan worden. Binnen twee dagen krijgen wij bericht terug: het WOB verzoek wordt niet geaccepteerd omdat 'de elektronische weg' gesloten was (ondanks wat er op de website stond). Enigszins verbaasd controleren wij de website, die binnen de periode van die twee dagen door de behandelend ambtenaar veranderd was die dit nota bene schriftelijk toegaf. Vanaf dat moment kon alleen nog per getekende brief met naam en adres en, zo stond specifiek gemeld, 'niet per contact formulier' een WOB verzoek gedaan worden. Dit was opnieuw onwettig, omdat het dus zelfs mondeling kon, waardoor wij door middel van een klacht hebben moeten zorgen dat de website wettelijk in orde kwam;
- In 2010 treedt de gemeente op verzoek van de eigenaar van Kerklaan 44 – Slootdijk 4(a) handhavend op tegen de aanwezigheid van een carport op de Kerklaan 40. Deze carport staat daar bewijsbaar al van voor 1989 (zichtbaar op een luchtfoto uit dat jaar). Dat is ruim 22 jaar eerder. De carport wordt daarop door de voorgaande eigenaar van Kerklaan 40 afgebroken volgend op de door de gemeente gestelde dwangsom van € 25,000.- tot € 50,000.-. In dit verband is het uiterst gênant voor de gemeente dat, vanwege het feit dat de omwonenden, waaronder de dan eigenaren van Kerklaan 40, twee jaar later in 2012 tot de ontdekking kwamen dat de oude loods, thans Slootdijk 4(a), illegaal was qua hoogte en positionering en daarop om handhaving vragen tegen deze illegale loods. De gemeente antwoordt dat het verzoek om handhaving verworpen wordt omdat dit al 22 jaar zo is (1991 tot 2012) en de veiligheid niet in het geding is. Rechtsongelijkheid in optima forma.
- Begin 2013 gaat de eigenaar van de loods waar wij tegen procederen in het tegen offensief door te verkondigen 'ons woongenot te zullen verstieren', en doet een dreig telefoontje waarin hij de woordvoerder mededeelt dat zijn erf niet betreden moet worden omdat hij anders actie zal nemen die 'niet via de politie, niet via de rechtbank en ook niet via de gemeente' zou plaats vinden. Aangezien er een stuk grond is dat in eigendom is van Kerklaan 36 dat door de loods eigenaar foutief en tot in het onredelijke toe als het zijne wordt

geclaimd (wij hebben daar speciaal kadastraal onderzoek naar gedaan) en wij daar uiteraard wel komen werd deze dreiging zeer serieus genomen. Omdat de woordvoerder ook al thuis bezoek had gehad van de eigenaar is daar een politie proces-verbaal van gemaakt;

- De eigenaar van de loods doet vervolgens een handhavings-verzoek tegen de bewoonster van de Kerklaan 36 vanwege 'illegaal gebruik van agrarische grond als tuin'. Dit is een plaag verzoek. De gemeente komt onmiddellijk in actie, komt kijken maar inspecteert daarbij onmiddellijk vooral de tuin van Kerklaan 34, inderdaad, de woordvoerder. Het handhavingsverzoek tegen de Kerklaan 36 wordt terecht niet ontvankelijk verklaard, echter er wordt dus ongevraagd wel gehandhaafd tegen de Kerklaan 34 waar een erfafscheiding is vervangen van 10 meter lengte en een 6 m² afdakje is geïnstalleerd ter vervanging van een blokhutje teneinde brandhout en tuin gereedschap te kunnen opslaan. Last onder dwangsom voor deze ongevraagde handhaving tegen de woordvoerder € 13,000.-;
- Ondertussen bouwt de loods eigenaar op een stuk grond net buiten onze erven een hooibalen muur van 2.5-3 meter hoog om het uitzicht over de weilanden dat vooral Kerklaan 36 nog heeft te laten vergallen. Wij waarschuwen de gemeente in de vorm van de wethouder kleine kernen (Wiersema) maar die laat, nadat hij meldt zich in te zullen lezen, horen dat hij er niets aan kan doen. Drie maanden later vragen wij handhavingsambtenaren die op dat moment opnieuw bij de woordvoerder aan het inmeten zijn vanwege de handhaving tegen hem om actie te nemen met de ook al aan de wethouder gegeven juridische onderbouwing. Zij doen dat wel en een dag later zijn de hooibalen weg.

CONCLUSIE:

Kortom, ruim voldoende redenen om de vergunning in te trekken en vooral niet positief te beschikken in geval er met een project besluit alsnog geprobeerd wordt om de loods in stand te houden, omdat;

- de nieuw gebouwde loods niet voldoet aan de aangevraagde en vergunde RENOVATIE;
- De vergunning is aangevraagd op vervalste tekeningen (valsheid in geschrifte);
- De loods niet voldoet aan bestemmingsplan, BOR, WABO en Bouw -besluiten en – verordeningen (waaronder 3 meter erfgrans, 18 cm buiten bedrijventerrein aan de lange noord zijde, etc.);
- Er verscheidene niet-ondergeschikte veranderingen zijn uitgevoerd tijdens de bouw van de nieuwe loods, waaronder:
  - o Veranderingen in de hoofd-draagconstructie;
  - o De loods is ingemeten ten opzichte van verkeerd 'terrein' (de betonnen balk waar vanaf gemeten is, is geen 'terrein');
  - o De loods is ingemeten ten opzichte van illegaal verharde en opgehoogd terrein dat bestemmingsplan technisch tuin, agrarisch gebied, waterkering en/of archeologisch hoge verwachtingsgrond is;
  - o De loods verhoogd is ten opzichte van de vergunde tekeningen;
  - o Door de verhoging ook nog eens met rond de 100 m³ aan inhoud vergroot is;
- De loods creëert gevaar (verblinding en verbranding door zonweerskaatsing);
- De loods creëert overlast voor omwonenden en de natuur (waaronder wateroverlast);
- De loods is evident in overtreding van Wetboek 5 (privacy);
- De inhoud van de loods is ten opzichte van de oude loods;
- Het (omliggende) terrein is illegaal afgegraven, opgehoogd en verhard;
- Er is illegaal een tussenlid gecreëerd;
- Voldoet niet aan de Welstandsnota('s);
- etc. etc..

JURIDISCHE ONDERBOUWING

INCLUSIEF

KORTE OPSOMMING OVERTREDINGEN

Deze zaak begint in 1991, wanneer de toenmalige gemeente Loenen aan de Vecht toestemming geeft aan de eigenaar van de loods om met behulp van een ART.19 procedure deze loods onder door Gedeputeerde Staten vastgelegde condities en restricties, o.a. WB-5, uit te breiden; voor omwonenden is het rechtszekerheid-beginsel hier van cruciaal belang.

De loods is indertijd aantoonbaar niet volgens art 40 van de woningwet tot stand gekomen. Dit wordt bevestigd door (hoogte)metingen van de gemeente; de loods was op diverse punten illegaal, afstand erfgrans, hoogte hoofdgebouw en hoogte aanbouw, etc.. Dit wordt op haar beurt weer bevestigd door de uitspraak van de Raad van State waarin het hoger beroep van de vergunninghouder (gesteund door dit college) TEGEN de uitspraak van de rechtbank Midden Nederland (die de illegaliteit van de voorgaande loods bevestigd) wordt afgewezen!

De primaire vergunning is onder Wabo criteria verleend die voorschrijft dat de vergunningaanvraag dient te worden voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing, toeleveren van voldoende gegevens en zorgvuldige voorbereiding. Het bouwarchief is echter in het geheel niet geraadpleegd, de voorgaande stukken worden niet meegenomen en er wordt geen onderzoek, controle en opsporing uitgevoerd waardoor onze belangen zwaar geschaad worden en zijn; in het geding is hier strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, Art 3:2 Awb en Art 3:46 Awb, het motiveringsbeginsel.

Er is bewust een verkeerde (reguliere) procedure ingezet onder paragraaf 3.2 Wabo die later op basis van een rechterlijke uitspraak moest worden gecorrigeerd met (binnenplanse) ontheffingen en ook nu d.d. 18 sept j.l. nog steeds additieve vergunningen vergt; in het geding is "détournement de procédure".

De reguliere procedure vereist geen VVGB. Tijdens deze procedure heeft het college (gestart in het voorjaar 2011) per 22 november 2011 algemeen mandaat verkregen over de VVGB om daar per 4 dec 2012 gebruik van te kunnen maken voor ontheffingen. De ontheffing is strijdig met Bestemmingsplan regel 26.2, strijdig met de voorschriften VVGB buitengebied, onjuist toegepast (buitenplans) en een GRO ontbreekt inzake een (bij nieuwbouw) evident overbodige verbreding.

De gemeente wordt door de rechtelijke einduitspraken van 13-09-2012 en 12-11-2012 feitelijk schadeplichtig vanwege de noodzakelijke aanpassingen in het bouwplan, zie uitspraak: ECLI:NL:RBALK:2009:BJ2329 LJN BJ2329, Rechtbank Alkmaar, 1000025 / HA ZA 08-76, en staat evident onder (financiële) druk (inschuld). Zij kan derhalve, zo constateren wij, wegens een dreigende schadeclaim geen besluiten meer nemen ten nadele van de vergunninghouder en dit doet zij dan ook met een vasthoudendheid die schokkend is; in het geding is het Fair-play-beginsel, Art. 2:4 Awb. En Art. 317 Sr.

Alhoewel men in eerste instantie van mening is dat dit alles niet kan (handhaving op 22 januari 2013) kiest de gemeente (onterecht) dat in afwijking met het bouwplan kan worden gebouwd (de spanten saga omtrent de evidente aanpassingen in de hoofdtraagconstructie, nieuwbouw i.p.v. renovatie, vergroting van de inhoud van het gebouw, illegaal te hoog gebouwd, etc.), zij weigert in te grijpen na constatering van fraude en werkt zelfs actief mee aan legalisatie van evidente overtredingen en valsheid in geschrifte; het legaliteitsbeginsel is in het geding, Art 5:19 Wabo. De overweging die speelt is dat het onterecht weigeren of intrekken van een vergunning alsnog onafwendbaar tot een schadeclaim zal leiden.

Externe “onafhankelijke” beoordelaars werken actief mee aan deze fraude door het manipuleren van constructietekeningen en hoogtemetingen (Art 2:4 Awb). Bovendien is het voor ons niet te bevatten dat deze trend van selectieve misinformatie tot zelfs in de Rad van State zitting op een onbeschaamde wijze wordt voortgezet.

Het “peil” speelt pas sinds kort een prominente rol in deze vergunning, dat de feitelijke bouwhoogte vastlegt. De gemeente heeft geconstateerd dat de bouwhoogte ca. 17 cm het maximaal vergunde in het bestemmingsplan overstijgt. Jurisprudentie van de Afdeling geeft expliciet en consequent aan dat afwijkingen ten opzichte van het aangegeven peil zoals aangegeven in de vergunde bouwtekeningen *niet* worden geaccepteerd, of anderszins, een fictief peil in de vergunde bouwtekening *juist weer wel* accepteert ondanks dat dit significant afwijkt van het daadwerkelijke “peil”, zie uitspraken 200709151/1 en 201103697/1/H1. Derhalve concluderen wij hieruit, ondanks alle discussie, dat het achteraf ophogen van het afgewerkte aangrenzende terrein, hetgeen nog illegaal gebeurde ook, hier dus feitelijk geen enkele rol van betekenis kan spelen. Hierbij is het van belang dat het gebouw reeds voor 22 augustus gereed gemeld is (23 juli om precies te zijn), de laatste verhogingen op 26 augustus plaats vonden, de hoogte metingen vervolgens op 28 en 29 augustus plaatsvonden en na notificatie van omwonenden er op 9 september pas een officiële aanvraag voor een omgevingsvergunning wordt gedaan.

De welstandcommissie WELMON speelt een zeer dubieuze rol in deze omgevingsvergunning. Feit is dat zij met hun karige advies een doorslaggevende rol hebben gespeeld en in strijd met specifieke gebiedscriteria en welstandsnota hebben geadviseerd. Vermeldingswaardig is dat de wethouder RO van Stichtse Vecht/Breukelen al vanaf 2005 onafgebroken een zeer prominente rol speelt in deze adviescommissie als voorzitter, lid dagelijks bestuur en lid algemeen bestuur. Na zo'n lange periode sluiten wij niet uit dat er schijn van belangenverstrengeling is ontstaan. Deze schijn wordt in de raadszaal bevestigd bij verschillende lopende bestemmingsplannen die ondernemers zelf tijdens een schorsing afdwingen. De zinsnede dat het gebouw, met name de kap, de uitstraling heeft van een agrarisch gebouw of dat men de zich donkere kleurstelling goed kan voorstellen maar ook de evidente overtredingen van Wetboek 5 geven aan dat ook hier evident sprake is van een absurde incompetentie of schijn van vooringenomenheid. Daar komt dan nog bij de onvoorziene lichtvervuiling over onze perceelgrenzen in strijd met het Besluit van 19 oktober 2007, Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer, Activiteitenbesluit, Art. 2.1 en nota van toelichting 7.6. Zie reeds eerder gepubliceerde foto's als overtuigend bewijs. Treffend is de omissie van WELMON van de fouten in de bouwtekeningen die door de rechter in haar tussen- en eind- uitspraak als 'een dermate verkeerd beeld gevend' bestempeld zijn dat ze 'niet aan de vergunning ten grondslag hadden mogen worden gelegd'. Het is ook evident dat de 'veranderingen in het ontwerp' (*andere draagconstructie, verlaging hoofdgedeelte met 40 cm, verwijderen van het puntdak en creëren van een plat dak, en na later ineens nodig bleek, aanpassingen in het maaiveld*), op zichzelf een nieuw Welstands advies noodzakelijk maakte. De combinatie van deze twee feiten maakt dat het WELMON advies nooit ten grondslag had mogen worden gelegd aan de 4 december 2012 beslissing op bezwaar. Wij zijn tevens van mening dat zowel Wetboek 5 alsook Art 2:4, Art 3:2 en Art. 3:46 Awb hier aan de orde zijn

Als laatste verwijzen wij naar de laatste communicatie waar wij ondanks verzoeken ruim een maand daarvoor pas de 19^e september ter inzage kregen. De schokkende conclusie die hierin glashard bevestigd wordt is die van een innig collaborerende vergunningverlener met de falsificerende malafide vergunninghouder.

U zal met ons van mening zijn dat wij van deze vergunningverlener geen zuivere besluitvorming kunnen verwachten o.a. zolang er een schadeclaim van de vergunninghouder hangende blijft als gevolg van incompetentie in besluitvorming aanwezig blijft. De rechtszekerheid en het fair-play-beginsel blijft zonder expliciete restricties een probleem.

Uit de inzage die wij gehad hebben in het bouw dossier, die telkens specifiek moest worden aangevraagd, blijkt dat wij voorgeselecteerde berichten te zien kregen, terwijl er wél een hotline met vergunninghouder was die instantaan wél al onze communicatie rechtstreeks en zo goed als direct door gestuurd kreeg. En erger, onze opgespoorde onjuistheden daarop gebruiken mocht ter constante correctie, of verdere falsificatie, van om het even welk document. Ook blijkt hieruit duidelijk dat de vergunningverlener constant zijn eisen blijft aanpassen aan de noden van de vergunninghouder, met als gevolg de onnavolgbare beslissing om uiteindelijk de vergunning NIET in te trekken (de 11 september brief). Evidente overtredingen van een vooringenomen vergunningverlener.

Opnieuw schokkend is, en we lichten het er even uit, het gedoe rond de 'ultimatum' tekeningen. Het ultimatum was klip en klaar: op 12 juli 2013 nieuwe en correcte tekeningen anders intrekken vergunning. Deze tekeningen werden ingediend, echter het blijkt dat ze verre van correct waren. Dat kon slechts één ding betekenen: intrekken vergunning. Dat gebeurde niet, ruim 1 maand na de deadline werden nieuwe gecorrigeerde tekeningen ingediend. Uit verkregen kopieën van communicatie blijkt dat de vergunningverlener onze opmerkingen over de ingediende ultimatum tekeningen op 15 augustus door zend naar de vergunninghouder. Op diezelfde dag wordt ook de bundel met de op 12 juli ingediende ultimatum tekeningen naar de Raad van State verzonden. Vergunningverlener wist dus dat de 'ultimatum tekeningen' niet goed waren, gaf onze opgemerkte fouten door om als basis te dienen voor de nieuwe tekeningen maar refereert in de communicatie naar de Raad van State naar de (foute) revisie tekeningen en merkt op dat het nog 1.5 week duurt voordat die gecontroleerd zijn. In werkelijkheid worden, gebaseerd op onze gegevens, de eerste nieuwe tekeningen op de 16^e augustus geproduceerd. Wij stellen daarom ook dat alle tekeningen ingeleverd na 12 juli niet ontvankelijk zijn.

Conclusie: de vergunning kan onszijns niet in stand blijven en aangezien de aanvraag ook evident onjuist is rest er ook geen aanvraag meer; er is immers nieuwbouw gepleegd maar slechts renovatie aangevraagd. Deze vergunningverlener is, als bevoegd gezag, daarbij dusdanig gecompromitteerd dat deze geen beslissing meer kan en mag nemen in deze zaak. Ook de betrokken Welstand is gecompromitteerd en dient van dit dossier uitgesloten te worden. De loods kan niet in stand blijven onder de van toepassing zijnde regels en is willens en wetens voltooid op volledig eigen risico van vergunninghouder in gevolge de uitspraak van de Raad van State van 13 februari 2013. Het is evident dat en nieuwe aanvraag een nieuw Welstand advies vergt onder de nieuwe Welstandsnota en ook het nieuwe (2012) bouwbesluit van toepassing zal zijn. Aangezien verder de bestemmingsplan regels het huidige gebouw niet eens toestaan zullen om de voornoemde redenen ook de rechtsgevolgen niet in stand kunnen blijven.

1) OVERTREDINGEN VERGUNNINGHOUDER:

- *Valsheid in geschrifte (oude spanten en bouwhoogte);*
- *Illegaal ophogen van TUIN, WATERKERINGSGBIED, AGRARISCHE GROND en ARCHEOLOGISCH HOOG VERWACHTINGSGBIED;*
- *Illegaal verharden van betreffende stukken grond;*
- *Illegaal afgraven van de betreffende stukken grond;*
- *Illegaal in gebruik nemen van agrarische grond, waterkeringsgebied en tuin als parkeerplaats;*
- *Hoger bouwen dan vergund;*
- *Onvergunnd indeling van het gebouw veranderen ten opzichte van de vergunde bouwtekeningen;*
- *Aanpassen van de draagconstructie;*
- *Onvergunnd de inhoud van het gebouw vergroten (door de hogere spanhoogtes);*
- *Gebruik van onwettige middelen (bedreiging, treiteren, eenzijdig erfgrans betreffende activiteiten ontplooiën);*
- *Niet bouwen volgens vergunde tekeningen (o.a. ondoorzichtig glas niet aanbrengen, indeling, hoogte en hoofdconstructie);*
- *Gevaarlijk bouwwerk neerzetten voor de onmiddellijke omgeving (waaronder verblinding door zonreflectie op wegen en het kanaal);*
- *Bouwen in evidente overtreding van BW 5 (zonnewering niet permanent zoals per vergunde tekening);*
- *Renovatie aangevraagd en vergund gekregen, nieuwbouw uitgevoerd;*
- *Illegaal 'tussenlid' oprichten.*

2) OVERTREDINGEN VERGUNNINGVERLENER:

- *Er is te weinig tot geen toezicht gehouden;*
- *Er is geen of te weinig (voor)onderzoek gepleegd;*
- *Het traineren van onze WOB aanvraag;*
- *Niet ingegrepen ook als zaken evident waren en er door omwonenden onderbouwd met feiten en bewijs op werd gewezen;*
- *Er is op verkeerde gronden beslist over de bouw van dit gebouw, waaronder:*
  - o *Toepassing regels 4 en 26, maar ook en beetje 23;*
  - o *Evident onjuist toepassing afstandseis erfgrans onder regel 4;*
  - o *Ontheffingen verleend op verkeerde gronden en met onjuiste onderbouwing (de 18 cm);*
  - o *Buitenplanse ontheffingen niet verleend en die geschoven onder binnenplanse ontheffingen (de 18 cm aan de noord zijde, parse vlak uit, tuin in);*
- *Inconsistent gehandeld en gereageerd en/of gehandhaafd of juist niet gehandeld;*
- *Meewerken aan bewezen falsificaties;*
- *Zich niet onafhankelijk opgesteld om haar moverende redenen, inmiddels partij met eigen belang;*
- *'op de man gespeeld' om zodoende de zaak te forceren;*
- *Zich niet houden aan de eigen regels;*
- *Meewerken aan het malafide praktijken van vergunninghouder;*
- *Niet handhaven of vergunning intrekken op overduidelijke overtredingen en in tegenspraak van eigen ultimatum;*
- *Vergund op renovatie, nieuwbouw toegestaan;*
- *Niet de juiste procedures gevolgd (o.a. gebruik van ontheffingen niet ter inzage gelegd, regel 27);*
- *Tussenlid ten onrechte vergunningsvrij verklaren;*
- *School en/of loods incorrect als hoofdgebouw beschouwen, deze benoemen naar believen;*

- Gebruik maken van een niet onafhankelijk (= door vergunninghouder ingehuurd en betaald) bouwkundig advies bureau;
- Dossier niet aanhouden zoals betaamd, selectief verwijderen van communicatie, niet vastleggen van besprekingen (besprekingsverslagen). Dit is door vergunningverlener op papier bevestigd;
- Totale vooringenomenheid, algehele collaboratie met de vergunninghouder;
- Welstand advies onterecht aan de vergunning ten grondslag gelegd;
- In het algemeen, belangen omwonenden met voeten getreden, rechtszekerheid zwaar aangetast en totale overtreding van de ambtelijke Behoorlijkheidsnormen.

Opvallend is de ongebreidelde collaboratie/samenspanning met de vergunninghouder. Een mooi recent voorbeeld is de illegale terrein ophoging. Wij doen die melding eerst op 2 september, wat verdekt, waarna men bij vergunninghouder op 6 september spontaan begint te tekenen. Daarna nog een melding per e-mail aan de gehele top en de betrokken personen van TEAM HANDHAVING, VEILIGHEID EN TOEZICHT als ook aan de wethouder (Dhr. Wiersema) en het college van B&W (tied 12:15 op maandag de 9^e september 2013). Daarin melden wij ten eerste de bewust onjuiste informatie voorziening aan de Raad van State en daardoor ook van ons omtrent de foute tekeningen en het feit dat er inmiddels nieuwe waren, hetgeen de vergunninghouder al bekend was op moment van versturen van de bundel. En passant doen wij melding van de illegale ophoging van TUIN, AGRARISCH GEBIED, WATERKERING GEBIED en ARCHEOLOGISCH HOOG VERWACHTINGSGROND.

Wat schertst onze verbazing (eigenlijk niet), 9 dagen later verschijnt er op de gemeentelijke pagina van het regionale dagblad DE VECHTSROOM een aanvraag voor een omgevingsvergunning om 'de afwerking aan van het terrein aan te passen t.b.v. gebruik als entree en parkeervoorziening' (de VECHTSTROOM, 18 september 2013). Indieningsdatum 9 september 2013.... Dat is 13 dagen na de officiële hoogte-metingen van bouwhoogte op 28 en 29 augustus! Daarbij komt dat deze specifieke aanvraag door de gemeente op 5 november 'buiten behandeling' is gesteld. Wegens incorrecte en/of onvolledige gegevens!

Het is hiermee dus 100% bewezen dat:

- De hoogte meting op 28 augustus en die van de vergunningverlener op 29 augustus dus gedaan zijn met een illegaal verkregen 'terrein hoogte bij de hoofdtoegang' (immers, de aanvraag is pas ingediend op 9 september het gebouw was al lang en breed gereed gemeld en als zodanig afgenomen door vergunningverlener);
- Het staat inmiddels onomstotelijk vast dat vergunningverlener en vergunninghouder ongezond dicht met elkaar samenwerken;
- Dat de vergunningverlener zelf niets maar dan ook niets opspoort of wil opsporen en dus de wet en regelgeving niet toepast;
- Het dus plaatsvervangend door ons moet geschieden;
- De loods dus ook qua hoogte illegaal is.

Daarbij kan ook worden vastgesteld dat het college van B&W hiervan dus op de hoogte is en blijkbaar malafide praktijken en feitelijke bouwfraude goedkeurt.

Voeg daarbij de saga rond de 12 juli 2013 'ultimatum tekeningen' en de daaruit voort-vloeiende algehele collaboratie en het beeld is compleet.